

[Arbejdsministeren.]

at man har 2 procents dyrtidsordninger og 3 procents dyrtidsordninger. Jeg vil gerne sige, at den skævhed eksisterer i forvejen; jeg tror, det bliver for omfattende at gå ind i en nærmere beskrivelse af de forskydninger, der kan blive tale om, ikke som følge af forslaget her, men fordi denne skævhed i forvejen eksisterer, men det er jeg helt parat til at give folketingsudvalget materiale om.

Må jeg så bare lige sige til hr. Kai Moltke, som sagde, at suspensionen af denne dyrtidsportion ville ramme de lavest lønede grupper hårdest: min fornemmelse er den, at de lavest lønede grupper først og fremmest rammes hårdest af prisstigninger, fordi sådanne prisstigninger rammer hele deres forbrug. Derfor må prisstigningerne begrænses, og det er jo et led i den omkostningsbegrænsende politik, som dette forslag er en del af. Hertil kommer en anden meget vigtig ting, og det er, at det er også de lavest lønede grupper, som først rammes af arbejdsløshed; det er dem, der har den største mulighed for at komme ud i arbejdsløshed; det er dem, der har den største interesse i, at der virkelig sikres en beskæftigelsesfremmende politik her i landet, og derfor er de forslag, vi behandler, ikke mindst til gavn for de lavt lønede, hvilket jo også arbejdsmandsforbundets formand, Viggo Wivel, klart gav udtryk for på LOs møde forleden dag.

Per Hækkerup: Jeg tror, det var hr. Henry Christensen, der henviste til en udtalelse, jeg havde fremsat om, at vi ikke ville rokke os en tøddel. Jeg tror også, hr. Niels Westerby henviste til den udtalelse. Nu skal man jo altid se en udtalelse i dens sammenhæng for at få fat i dens rigtige betydning, og sådan som jeg formulerede den, betød det, at den politik, som regeringen her har lagt frem, og som der ikke er opstillet noget alternativ til, ikke i nogen af de taler, vi har hørt i dag, den politik må vi fastholde. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke er parat til i udvalgsarbejdet at drøfte den nærmere udformning, og heller ikke, at vi ikke skulle være parat til at drøfte en eventuel supplerings af denne politik. Men dette må være grundlag for forhandlingerne, og det må være hovedbe-

standdelen i det, der skal komme ud af et udvalgsarbejde.

Da jeg hørte hr. Henry Christensen tale, var jeg i starten overbevist om, at hr. Henry Christensen ville ende med at anbefale regeringens politik — denne varm-hjertede bekendelse til, at man skulle nedbringe omkostningsniveauet; jeg tror, hr. Henrys Christensen sagde: hvor ofte har venstre ikke anført faren ved svikmøllen løn-pris-løn-pris osv. Jeg havde derfor regnet med, at hr. Henry Christensen havde sluttet med at sige, at partiet venstre gik ind for den del af komplekset. Men det skete altså ikke. Vi fik at vide, at det var af to grunde, for det første fordi et sådant indgreb i dyrtidsreguleringen kun kunne retfærdiggøres, når det skete i en større sammenhæng, og for det andet fordi der ikke var forhandlet med arbejdsgiverne om det. Jeg kan kun tage det som udflugt fra at tage et medansvar for en lovgivning på dette område.

Når hr. Henry Christensen siger, at det er en urigtig begrundelse for de byrder, som man her vil pålægge befolkningen, at hen-vise til devalueringen, så er jeg dybt uenig med ham. Det var under alle omstændigheder den britiske devaluering — det kan dog ingen bestride — som påførte det danske samfund et tab på et sted mellem en halv og trekvart milliard kroner, og som derfor pålægger os, hvordan vi end ser på det, den opgave at finde ud af, hvordan denne byrde skal fordeles. Det var den og ikke regeringens økonomiske politik eller den udvikling, vi har gennemløbet forud, som nødvendig-gjorde den lovgivning, vi nu står med. Men jeg bemærkede mig med interesse, at hr. Henry Christensen åbenbart gjorde sig til talsmand for, at vi også uden en devaluering skulle tilstræbe at nedbringe omkostnings-niveauet, og det måtte jeg, sådan som det blev fremført, i den sammenhæng, det blev sagt, opfatte som en direkte appel til al-mindelig nedsettelse af lønniveauet.

Når vi ser bort fra hr. Poul Møllers sådan lidt mere, må jeg kalde det ungdommelige morsomheder med halve hummere og halve standpunkter og halv devaluering — som hr. Poul Møller fandt var karakteristisk for Danmark — må jeg så have lov til at erindre om — uden dermed at sige, at vi i øvrigt med glæde låner tanker og ideer og standpunkter